JUSTIȚIE

35 de ani de la Revoluția Română și niciun răspuns! Justiția română, oarbă, nulă și inexistentă

Cimpoi Adrian • O secundă în urmă 0 1.587 6 minute de citit

Revoluția română din 1989 a făcut 5.205 victime – 1.116 morți și 4.089 de răniți -, conform datelor oferite de Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului. La 35 de ani de atunci, justiția română nu poate oferi un răspuns despre vinovați. După patru ani în care judecarea „Dosarul Revoluției", în care au fost inculpați Ion Iliescu (94 de ani), Gelu Voican Voiculescu (83 de ani) și Iosif Rus (88 de ani), a fost amânată pe probleme de procedură, Curtea Supremă a decis definitiv, în septembrie anul acesta, restituirea dosarului la parchet.

În 25 octombrie 2023, la instanţa de fond – Curtea de Apel Bucureşti – s-a decis începerea judecării în dosarul „Revoluţiei", în care Ion Iliescu, fostul viceprim-ministru Gelu Voican Voiculescu şi Iosif Rus, fost şef al Aviaţiei Militare, sunt

acuzaţi de infracţiuni contra umanităţii. Instanţa a constatat atunci că rechizitoriul întocmit de procurorii militari este legal.

Dar judecătorii de la Curtea de Apel au decis, în 14 iunie 2024, că rechizitoriul din dosarul „Revoluţiei", în care este acuzat fostul preşedinte Ion Iliescu, conţine nereguli şi au dat un termen de cinci zile Parchetului Militar să spună dacă menţine trimiterea dosarului în instanţă sau reface ancheta. În 20 septembrie 2024, instanța supremă a stabilit că procurorul nu a rectificat rechizitoriul și a întors complet dosarul la parchet. Decizia este doar un episod din lunga epopee din istanță a dosarului.

Radiografia dosarului Revoluției

Nu este prima dată când ancheta se întoarce la procurorii militari. Dosarul a mai fost întors la procurorii militari din cadrul Parchetului General în 2021, după ce judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție au respins rechizitoriul și au decis restituirea dosarului pentru a fi refăcut. În octombrie 2020, Curtea Supremă a exclus mai multe probe depuse de Parchetul Militar la dosar, printre care rapoartele întocmite de SRI și de Comisia parlamentară de anchetă a revoluției care a funcționat în anii 90.

Dosarul a fost, ultima dată, trimis spre judecată în 8 aprilie 2019, când procurorii Secţiei militare din Parchetul General i-au trimis în judecată în care Ion Iliescu, Gelu Voican Voiculescu, Iosif Rus şi Emil Dumitrescu au fost puși sub acuzare pentru infracţiuni contra umanităţii. Dosarul cauzei cuprintre 3.330 de volume, dintre care 2.030 au fost instrumentate după 13 iunie 2016.

Amiralul Emil „Cico" Dumitrescu nu se mai regăsește acum printre inculpați întrucât a decedat în 2019.

Primele anchete despre violențele de la Revoluție au început încă din 1990, când au fost condamnați la închisoare foști lideri comuniști: Tudor Postelnicu (fost ministru de interne), Iulian Vlad (ultimul șef al Securității), Ion Dincă (fost vice prim-ministru) Emil Bobu (fost secretar și membru al Comitetului Politic al C.P.Ex. al PCR), Manea Mănescu (fost vicepreședinte al Consiliului de Stat și membru C.P.Ex. al PCR). Ei au ieșit din închisoare înainte de executarea completă a sentințelor, printr-un decret de grațiere semnat de Ion Iliescu.

În anii 2000, generalii Mihai Chițac și Victor Atanasie Stănculescu sunt condamnați la 15 ani de închisoare, pentru reprimarea demonstrațiilor anticomuniste de la Timișoara, dar au fost eliberații înainte de executarea completă a pedepselor.

După 1989, au fost deschise peste 4.500 de dosare, din care doar 112 au fost trimise în judecată. În aceste cauze trimise în judecată au fost inculpate 275 de persoane, între care 25 de generali, 114 ofiţeri, 13 subofiţeri, 36 de militari în termen şi 87 de civili.

Acuzațiile procurorilor

Conform ultimului rechizitoriul al procurorilor, Ion Iliescu, în calitate de şef de stat şi de guvern, preşedinte al CFSN şi al Consiliului Militar Superior, cu intenţie, urmărind obţinerea legitimităţii populare, menţinerea şi consolidarea puterii politice deţinute începând cu ziua de 22 decembrie 1989, ora 16,00, a indus în eroare opinia publică în mod constant, repetat, sistematic, prin apariţiile sale televizate şi emiterea de comunicate şi şi-a asumat, în intervalul 22 – 30 decembrie 1989, operaţiunea sistematică de inducere în eroare a opiniei publice.

Aceste fapte au avut drept consecinţe generarea şi amplificarea psihozei generalizate a terorismului, psihoză cauzatoare de numeroase situaţii de foc fratricid generalizat şi,

astfel, în intervalul 22 – 30 decembrie 1989 au survenit 857 decese, 2.382 răniri de persoane, 585 privări grave de libertate cu încălcarea regulilor generale de drept internaţional şi 409 cazuri de suferinţe mari.

De asemenea, aceleaşi fapte ale lui Ion Iliescu au generat, pentru intervalul 22 decembrie, ora 16.00 – 30 decembrie 1989, o stare de pericol iminent şi grav pentru existenţa unei părţi însemnate a populaţiei civile de pe întregul teritoriu al României, susţin procurorii.

Gelu Voican Voiculescu, în calitate de factor decizional politico-militar al CFSN (organism care şi-a subordonat Consiliul Militar Superior), cu intenţie, urmărind menţinerea şi consolidarea puterii politice obţinute, dar şi legitimarea în faţa opiniei publice, începând cu ziua de 22 decembrie 1989, ora 16,00, a indus în eroare opinia publică în mod sistematic prin apariţiile sale televizate şi emiterea de comunicate (mecanism de exercitare a puterii de stat) şi şi-a asumat, în intervalul 22 – 30 decembrie 1989, operaţiunea sistematică de inducere în eroare a opiniei publice exercitată de cadrele militare cu funcţii de conducere ale MApN.

Conform Parchetului, general (rtr) Iosif Rus, în calitate de comandant al Aviaţiei Militare, cu intenţie, în intervalul 22 decembrie – 30 decembrie 1989, a exercitat prin ordinele sale militare, date în mod sistematic, operaţiunea de inducere în eroare a opiniei publice.

Parchetul precizează că, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, pe întregul teritoriu al României a fost declanşată, cu intenţie, o amplă, sistematică şi deosebit de complexă acţiune militară de inducere în eroare, unică în istoria naţională, cauză de survenire a unui număr foarte mare de decese, răniri de persoane, suferinţe psihice, lipsiri grave de libertate.

Împrejurările care au dus la survenirea, în decembrie 1989, a numeroaselor decese şi răniri de persoane, au constituit, în timp, obiectul cercetării în numeroase dosare penale instrumentate de parchetele militare. Activitatea de cercetare s-a declanşat chiar în ziua de 22 decembrie 1989, când au fost efectuate primele cercetări în legătură cu decesul ministrului Apărării, generalul Vasile Milea.

Ulterior, urmare situaţiilor complexe generate de evenimentele care s-au succedat în întreaga ţară cu un dinamism fără precedent, activitatea de cercetare a fost extinsă în toate zonele şi localităţile României în care s-a înregistrat uciderea sau rănirea prin împuşcare a unor persoane, respectiv reţinerea unor participanţi la demonstraţiile anticomuniste sau distrugerea în parte sau în totalitate a unor imobile.

Andrei Ursu: „Aceste crime ne privesc pe noi și generațiile viitoare”

Andrei Ursu, fost director științific al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, a catalogat, într-un articol semnat în Contributors, drept corectă decizia instanței supreme de a returna la parchet dosarul Revoluției. „Dosarul Revoluției (nr. în forma ultimului rechizitoriu semnat de procurorul militar Cătălin Ranco Pițu) care a fost dezbătut vineri, 20 septembrie, este impropriu numit astfel. Este de fapt, dosarul victimelor de după 22 decembrie 1989, când prin curajul sutelor de mii de tineri și sacrificiul a câtorva sute dintre ei – în special timișoreni, bucureșteni, dar și sibieni, clujeni și din alte orașe – Revoluția Română izbândise”.

„Consider că suntem, potențial, într-un moment de răscruce în istoria postrevoluționară a Revoluției. Mai exact, un moment care poate să ducă la adevăr și dreptate pentru eroii care în decembrie 1989 au murit pentru libertatea noastră și pentru noua democrație română. Totul va depinde de conștiința, în

cea mai mare măsură, a unui singur om: generalul magistrat Adrian Nicolau, șeful Secției Parchetelor Militare (SPM). De capacitatea acestuia de a forma și conduce o nouă echipă de procurori militari onești, profesioniști și curajoși, care să facă o anchetă corectă", scria Andrei Ursu.

În argumentația sa, Andrei Ursu citează cartea sa *„Vă mulțumim pentru libertate! 1989-2019„* (Editura Alma, Craiova, 2019) scrisă de Costinel Mirea, una din persoanele grav rănite la Revoluție. „Costinel Mirea a publicat un număr semnificativ de mărturii ale colegilor săi răniți la Revoluție, cu precădere din Craiova și județul Dolj. Din aceste declarații rezultă ca teroriștii din decembrie 1989 au existat în carne și oase și că nu au fost nici soldați psihopați ai Armatei române sau ai Direcției de Informații a Armatei, nici KGB-isti deghizați în turiști sovietici, ci luptători ai fostei Securități, din slujba fostului Comandant Suprem".

Andrei Ursu subliniază că aflarea adevărului despre crimele de la Revoluției reprezintă un obiectiv fundamental pentru statul român.

„Până la urmă, aceste crime ne privesc pe noi și generațiile viitoare. Născocite de mintea bolnavă a dictatorului, ar fi bine să facem ce putem pentru ca ele să nu se mai repete. Să nu mai ajungem din nou la acea frică ce ne scotea pe „traseu" și stadioane să-l aplaudăm. Să trăim într-un stat care e în stare să ancheteze și să judece măcar pe cei mai periculoși dintre executanții represiunii ceaușiste: USLA-iștii, cadrele Direcției a V-a și ceilalți „rezistenți" pregătiți de fosta Securitate pentru a crea teroarea din decembrie 1989. Chiar dacă, începând din '90, aceștia au intrat, prin grija noilor autorități, în SRI, „Doi și-un sfert" și alte servicii, au ajuns colonei și generali, și-au asigurat până acum impunitatea și ne-au falsificat istoria", subliniază Andrei Ursu.

#35 de ani de la revolutie #Dosarele revolutiei #justitia romana

Comentează!